

dan, at det også kan betale sig at arbejde og det kan betale sig at tage en uddannelse, for det er den bedste måde at hjælpe folk på.

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn som medspørger.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne lige starte med at slå et par ting fast, som statsministeren øjensynlig kløjes lidt i.

For det første har Danmark verdens højeste erhvervsfrekvens. Vi har flest muligt af vores erhvervsaktive gruppe ude på arbejdsmarkedet. Vi er i en situation, hvor der, siden VK-regeringen lavede sin første finanslov, siden januar kvartal 2002 er blevet 33.000 flere arbejdsløse, der er blevet 17.000 færre beskæftigede i den private sektor, og der er 2.000 færre i den offentlige sektor. Så er det altså lidt beskæmmende at høre statsministeren sige: Jamen vi skal bare sætte ydelserne ned for nogle, så skal de nok komme i arbejde. Virkeligheden er en anden.

Derfor vil jeg gerne stille et personligt spørgsmål til statsministeren og bede statsministeren lige tage kappen væk og så prøve af hjertet at svare på følgende: Er det et udtryk for den livskvalitet, som statsministeren som person ønsker skal være gældende i det danske samfund, at vi har så mange tusinder, som ikke er i stand til at sikre deres familier en rimelig dagligdag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det billede, som hr. Ole Sohn prøver at tegne, er jo heller ikke et korrekt billede af, hvordan det ser ud i dagens Danmark.

De tal, som er omtalt i de rapporter, som hr. Holger K. Nielsen, hr. Ole Sohn, hr. Villy Søvndal og andre tager frem i dag, er jo tal fra 2002. Det er jo tal fra 2002. Og billedet er ikke engang sådan, som hr. Ole Sohn forsøger at fremstille det – det vender vi tilbage til senere i spørgetiden – men det er da mageløst, hvis man endelig vil lægge de tal til grund, at hr. Ole Sohn forsøger at fremstille det, som det skulle være denne regering, der så er skyld i en massiv eksplosion af fattigdomsproblemer her i landet. Det var da mærkeligt, at der skulle være sket sådan en ændring fra 2001 til 2002. I 2001 havde vi en socialdemokratisk ledet regering støttet af SF. Det er jo fuldstændig useriøst at tage det på den måde.

Må jeg så i øvrigt lige rette hr. Ole Sohn. Det er jo ikke rigtigt, at der er blevet 2.000 færre be-

skæftigede i den offentlige sektor; der er blevet 14.000 flere beskæftigede i den offentlige sektor, siden denne regering trådte til.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne slå nogle ting fast. Vi har faktisk lige haft beskæftigelsesministeren i samråd, og beskæftigelsesministeren har bekræftet, at de tal, som regeringen bruger, og som vi har brugt, viser, at fra første kvartal 2002, hvor VK-regeringen lavede sin første finanslov og dermed fik indflydelse på den økonomiske politik, og til i dag er der blevet 2.000 færre offentligt ansatte, der er 15.000 færre i den private sektor, og der er blevet 33.000 flere arbejdsløse. Det er kendsgerninger, som selv statsministeren på et eller andet tidspunkt bliver nødt til at erkende – på et eller andet tidspunkt.

Jeg spurgte faktisk overhovedet ikke om antallet af fattige; jeg nævnte bare nogle kendsgerninger om, hvordan udviklingen havde været. Og så spørger jeg statsministeren – og jeg vil gerne gentage det – personligt: Om der så bare var én person i Danmark, som ikke var i stand til at sige til sit barn: Gå du bare til børnefødselsdag, eller jeg skal nok købe en flæskesteg til jul, men må sige: Det har vi ikke råd til, synes statsministeren så, at det er udtryk for en fair form for livskvalitet at give mennesker i det her samfund, som er så rigt?

Kl. 14.15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Altså livskvalitet kan jo ikke afgøres på børnefødselsdage og flæskesteg. Det er jo ikke en seriøs måde at behandle det problem på. Det er jo meget, meget alvorligere, når vi snakker om menneskers livskvalitet og livsvilkårene i det hele taget i det danske samfund. Og det, der er hele min pointe, er, at det, det drejer sig om, jo er at skabe et samfund, hvor det altid kan betale sig at arbejde, og hvor det altid kan betale sig at tage en uddannelse, for arbejde og uddannelse er nu nummer et, når det gælder at forbedre folks levevilkår og livskvalitet.

Og så vil jeg gerne holde fast i, at der i dag er 14.000 flere ansatte i den offentlige sektor, end der var i 2001, og det er jo det, der er det afgørende. Man kan så diskutere, om man synes, det er godt, eller det ikke er godt, men det er en kendsgerning, at der er 14.000 flere ansatte i dag, end der var i 2001.